

Investiții personale: Cel mai bun plasament
(detalii în pag. 5)

STAI CONECTAT CU ZIARUL BURSA
www.bursa.ro
m.bursa.ro
Ziarul BURSA pe Facebook

BURSA

ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

Luni, 7 noiembrie 2011, nr. 215 (4576), anul XX

16 pagini

2 lei

Fonduri de investiții

BT ASSET MANAGEMENT

www.btam.ro

BET = 4.511,10

BET-C = 2.754,68

BET-FI = 17.086,85

EURO = 4,3497 RON

DOLAR = 3,1430 RON

RĂS CRUCEA

Spre reforma sistemului monetar și financiar internațional într-un mod care răspunde nevoilor tuturor popoarelor

Din partea Consiliului Pontifical pentru Dreptate și Pace, 24 Octombrie 2011

Prefață

"Situația mondială necesită efortul concertat al tuturor, o examinare amănunțită a fiecărei fațete a problemei - socială, economică, culturală și spirituală. Biserica, ce are o lungă experiență în problemele omenirii și care nu are nici o dorință de a se implica în activitățile politice ale vreunei națiuni, "are un singur obiectiv: să ducă mai departe opera lui Cristos sub conducerea spiritului prieteniei. Și Cristos a venit pe această lume pentru a mărturisii adevărul; pentru a salva nu pentru a judeca; pentru a sluji, nu pentru a fi slujit".

Cu aceste cuvinte, în profeticul și mereu relevantul Enciclică *Populorum Progressio* din 1967, Papa Paul al VI-lea a prezentat într-un mod clar "traectoriile" relației apropiate a Bisericii cu lumea. Aceste traectorii sau perspective se intersectează cu perspectivele altora din afara Bisericii în respect profund al demnității umane și căutarea binelui comun, care îi face pe oameni responsabili și liberi să reacționeze conform celor mai înalte aspirații ale lor.

Criza economică și financiară prin care trece lumea îi îndeamnă pe toți, ca persoane și indivizi, să examineze în profunzime principiile și valorile culturale și morale care stau la baza coexistenței în societate. Mai mult, criza, angajează actorii privați și autoritățile publice competente la nivel național, regional și internațional, într-o reflecție serioasă asupra cauzelor și soluțiilor de natură politică, economică și tehnică.

În această perspectivă, așa cum ne învață Papa Benedict al XVI-lea, criza "ne obligă să ne replănim călătoria, să stabilim noi reguli pentru noi înșine și să descoperim noi forme de angajament, să construim pe baza experiențelor pozitive și să le respingem pe cele negative. Astfel, criza devine o oportunitate pentru discernământ, în care să reconstituim o nouă viziune pentru viitor. În acest spirit, cu încredere mai degrabă decât cu remanere, este potrivit să abordăm dificultățile vremurilor."

Chiar și liderii G20 au spus următoarele în Declarația pe care au adoptat-o la Pittsburgh în 2009: "Criza economică demonstrează importanța aducerii unei noi activități economice sustenabile globale bazate pe responsabilitate".

Consiliul Pontifical pentru Dreptate și Pace răspunde acum apelului Sfântului Părinte, însușindu-și totodată preocupările tuturor, mai ales ale celor care plătesc cel mai scump preț în cadrul situației actuale. Cu tot respectul pentru autoritățile civile și politice competente, prin prezenta Consiliu își oferă și își împărtășește gândurile: în vederea reformării sistemelor financiare și monetare internaționale în contextul autorității publice globale.

Sperăm că toți liderii lumii și toți oamenii de bine vor găsi aceste reflecții ca fiind de ajutor. Este un exercițiu de responsabilitate nu numai pentru generația actuală, dar și pentru cele viitoare, astfel încât speranța pentru un viitor mai bun și încrederea în demnitatea umană și capacitatea de a face bine să nu dispară nicodată.

Cardinal Peter K.A. Turkson și Mario Toso, Secretarul Președintelui.

Presupunere

Fiecare individ și fiecare comunitate promovează și păstrează binele comun. Pentru a fi fidele vocației lor etice și religioase, comunitățile de credincioși ar trebui să preia conducerea în a pune întrebarea dacă familia oamenilor are mijloace adecvate la dispoziția sa pentru a realiza binele comun la nivel global. În ce o privește, Biserica este chemată să încurajeze pe fiecare, fără deosebire, dorința de a se înscrie în "monumentalul efort individual și colectiv" pe care oamenii l-au făcut "de-a lungul secolelor ... pentru a îmbunătăți împrejurările vieților lor... Această activitate umană corespunde cu voința Domnului."

I. Dezvoltarea economică și inegalitățile

Grava criză financiară și economică ce domină lumea astăzi se datorează mai multor cauze. Părerile cu privire la numărul și importanța acestora variază în mod semnificativ. Unii comentatori se concentrează, în primul rând, pe anumite greșeli pe care le consideră ca fiind inerente în cadrul politicilor economice și financiare. Alții accentuează slăbiciunile structurale ale instituțiilor politice, economice și financiare. Iar alții spun că motivele sunt în breșele etice, care au loc la toate nivelurile unei economii mondiale, care e dominată, din ce în ce mai mult, de utilitarism și materialism. În fiecare etapă a crizei, cineva ar putea descoperi erori tehnice amestecate cu anumite orientări etice.

În piețele de bunuri materiale, factorii naturali precum capacitatea productivă dar și munca în toate formele sale stabilesc limite cantitative, prin determinarea de relații ale costurilor și prețurilor, care, în anumite condiții, permit o alocare eficientă a resurselor disponibile. Pe piețele monetare și financiare, în schimb, dinamicele sunt mult diferite. În deceniile recente, băncile au fost cele care au oferit credit, care a generat bani, care la rândul lor au încercat o creștere în continuare a creditului. În acest fel, sistemul economic a fost condus spre o spirală inflaționistă care a întârziat în mod inevitabil o limită în riscul pe care instituțiile de credit îl puteau accepta. Ele s-au confruntat cu pericolul final al falimentului, cu consecințe negative asupra sistemului financiar și economic.

După Al Doilea Război Mondial, economiile naționale au progresat, deși au făcut-o cu sacrificii enorme din partea a milioane de oameni, dinii chiar miliard de oameni care, ca producători și întreprinzători, pe de o parte și prin comisiunile pe de altă, își pusese încrederea într-o creștere stabilă și progresivă a masei monetare și a oportunităților investițiilor reale de creștere ale economiei. Încă din anii 1990, am văzut banii și instrumentele de credit din întreaga lume crescând mai repede decât acumularea de bogăție din cadrul economiei, chiar și ajustate în raport cu inflația. De aici a apărut formarea de "pungi" de lichiditate excesivă și de bule speculative care s-au transformat mai târziu într-o serie de crize de solvabilitate și de încredere care s-au întins și s-au succedat în decursul anilor.

Primă criză, din anii 1970, până în anii 1980, s-a datorat creșterii rapide a prețului petrolului. Au urmat o serie de crize în lumea dezvoltată, de exemplu prima criză din Mexic în anii 1980 și cele din Brazilia, Rusia și Coreea, și o altă criză din Mexic în anii 1990, precum și în Thailanda și Argentina. ■

Lumea se schimbă.

Sau, lumea pare să se schimbe.

Schimbarea se află în temelurile ei materiale, pentru care semne evidente ne parvin, în știrile despre încercările tot mai avinoase, mai precipitate și mai controversate pentru soluționarea crizei financiare mondiale, o criză care se adâncește cu fiecare zi care trece.

Dar, schimbarea lumii se află, mai ales, în înțelesul ei diferit, pentru care semne evidente ne parvin din intervențiile bisericilor creștine, în subiectul lumesc al crizei financiare mondiale, deși există semne mai discrete, din surse laice. Nu cred că afirmăm că ne avertizează să

greșim, dacă aflăm la o "RĂSCRUCE" pagini , prin care "BURSA" in-

țenționează să avertizeze, ca "doua oară în decursul unei luni, că "lumea se schimbă", că stăm pe un prag, dincolo de care lumea este diferită, atât în etaloanele materiale, cât și în cele morale și de interpretare a ceea ce suntem, ca ființe umane. Este un privilegiu al generațiilor noastre, de oameni care, astăzi, se află în viață, să întrezărească o altfel de lume. În cazul că realmente lumea se schimbă, ar fi păcat să ignorăm privilegiul și să nu sesizăm întreaga dimensiune a schimbării, trecând în ea, dar pe lângă ea.

N-ar mai exista nici un fel de compensație pentru convulsile pe care ar urma să le traversăm.

Filosofarea, la care, în mod expres pentru prezent, ne invită bisericile creștine ortodoxă și catolică, este un demers pe care întotdeauna omul îl decidează, cu putere, ori de câte ori îl invadează necunoscutul; astfel ca Enciclica Sfântului Sinod al Bisericii Greciei "Către popor" (de la sfârșitul anului trecut) și Nota Consiliului Pontifical pentru Dreptate și Pace al Vaticanului (de la sfârșitul lunii trecute) reprezintă reacții ale instituțiilor dintre cele mai sensibile la destinul omului, semnificând că semintele unei lumi necunoscute au germinat și că avem nevoie de noi interpretări, ca să ne înțelegem rostul și să-l trăim.

Comentariile în jurul celor două documente presupun dezvoltări complexe, care, ținând seama și de relativa opoziție a vizionării, nu pot fi nici măcar schitate în această ediție a ziarului "BURSA", considerând că însuși efortul să publicăm integral textele bisericilor este, pentru moment, un gest excepțional. Subiectul financiar pronunțat al documentelor ne-a încurajat să ne încumetăm la acest gest publicistic, dar nu facem un secret din faptul că dimensiunea lor spirituală le face loc în paginile oricărei publicații, indiferent de specializare.

Atragem, doar, atenția cititorului, că textul Vaticanului se extrage din științele sociale catolice, dezvoltate de Vatican în ultimii 120 de ani și că documentul se propune drept program de organizare a lumii, într-o ordine nouă.

Unor sumare precizii asupra raporturilor dintre cele două bisericile, asupra audienței lor și asupra condițiilor istorice care particulează la natura diferenței viziunilor pe care ele le propun, le-am rezervat un spațiu redus, în paginile de interior (vezi "Câteva repere creștine, în pag. 15), de la capătul lecturii celor două documente, fără nici o intenție să epuizăm fie chiar și aceste subiecte, ci, doar, să le poziționăm, cât de cât semnificativ.

BURSA

Către popor

Enciclică a Sfântului Sinod al Bisericii Greciei

"Ierarhia Bisericii Greciei, care s-a întrunit în ședință ordinară, simte nevoia să se adreseze creștinilor săi, poporului lui Dumnezeu, dar și fecărui om bine intenționat, pentru a vorbi pe limba adevărului și a dragostei.

Zilele pe care le trăim sunt grele și critice. Treccm ca țară printr-o criză economică cumplită care creează multora nesiguranță și teamă. Nu știm ce ne așteaptă în ziua de mâine.

Țara noastră se pare că nu mai este liberă, ci în fapt este administrată de creditorii noștri. Știm că mulți dintre voi așteptați de la Biserica ce vă păstorește să vorbească și să ia poziție asupra evenimentelor la care suntem martori.

Este adevărat că ceea ce se întâmplă în patria noastră este inedit și cutremurător. Criza duhovnicească, socială și economică merge mână în mână cu răsturnarea întregii fiiri. Este vorba de încercarea dezrădăcinării și distrugerii temelurilor multor tradiții care până acum erau considerate de la sine înțelese pentru viața din spațiul nostru.

Din punct de vedere social se operează o răsturnare a datelor și a drepturilor, desigur cu un argument evident: măsurile acestea le cer creditorii noștri.

Declaram de aceea că suntem o țară sub ocupație și că executăm poruncile conducătorilor-debitorilor noștri. Întrebara care se naște este dacă solicițările lor privesc doar chestiunile economice și de asigurări sau vizează și fizionomia duhovnicească și culturală a patriei noastre.

În fața acestei situații, orice om rațional se întreabă: de ce nu am luat mai devreme toate aceste măsuri drastice, care astăzi sunt caracterizate drept necesare. De ce nu am schimbat la timp rolul toate aceste patogenele ale societății și ale economiei pe care azi le realizăm într-un mod brutal?

Persoanele de pe scena politică din țara noastră sunt, de decenii, aceleași. Cum au

socotit atunci costul politic, știind că împing țara la catastrofa, iar azi ei se simt în siguranță, pentru că acționează de pe poziția celor care dau porunci? **Au loc răsturnări radicale pentru care atâtă de revolta întreaga Grecie, iar azi ele se impun aproape fără împotriviri.**

Criza noastră economică, în cuvinte foarte simple, se datorează diferenței dintre producție și consum.

Între ritmul lent al producției pe care îl atingem și nivelul ridicat de viață cu care ne-am învățat să trăim. Când ceea ce se consumă este mult mai mare decât ceea ce se produce, atunci balanța economică înclină spre partea cheltuielilor.

Țara noastră, pentru a face față, este nevoită să se împunute cu speranța că balanța perturbată se va reechilibra. Atunci când însă nu se întâmplă acest lucru și debitorii cer returnarea împrumuturilor plus dobândă, se ajunge la criza și la faliment.

Criza economică care chină și domină țara noastră nu este însă decât vârful aisbergului. Este urmasa și rodul unei alte crize, a celei duhovnicești. Disproporția dintre producție și consum prezintă însă nu doar o dimensiune economică, ci în primul rând este un fapt duhovnicec. **Este indicul crizei duhovnicești, care privesc atât conducerea țării, cât și poporul.**

O conducere care nu a putut să aibă o atitudine responsabilă față de popor, care a putut sau nu a vrut să vorbească pe limba adevărului, care a promovat modele eronate, care a cultivat relațiile clientelare, numai și numai pentru că a avut ca scop deținerea puterii. O conducere care în practică se vedește că a subminat interesele reale ale țării și ale poporului.

Și pe de altă parte, un popor, adică noi, care ne-am purtat ireponsabil. Ne-am lăsat pradă bunăstării, îmbogățirii facile și traiului bun, ne-am dat câștigului ușor și înșelăciunii. Nu ne-am pus problema adevărului lucrurilor.

Revendicarea arbitrară a drepturilor de către breșle și grupuri sociale, cu o desăvârșită nepăsare față de coeziunea socială, a contribuit în mare măsură la situația de astăzi.

Esența crizei duhovnicești este absența sensului vieții și înținerii lui egoist. Un prezent fără viitor, fără perspectivă. Un prezent condamnat la plitici și monotonic.

Viața a devenit un interval de timp între două date, a nașterii și a îngropării, cu un interval necunoscut între ele. Într-o asemenea perspectivă, desferțiciunea se ia la întrecere cu iraționalul și lupta o câștigă totdeauna tragicul. Când te adresezi tinerilor și îți întrebi: "de ce ieși droguri, fiule?" și îți răspund: "spuneți-mi dumneavoastră de ce să nu iau?"

SINODUL BISERICII GRECIEI

(continuare în pagina 15)

(continuare în pagina 14)